

Dykarhjälm

Hjälmen fungerar nu som populärt hjälpmedel att förstå tyngden av en tungdykares utrustning och den märkliga känsla av instängdhet och ensamhet som kan uppstå i den skyddande avskildheten.

Hjälmen är av rysk typ och kom till Sverige med flyktingvågen från Estland under andra världskriget.

Det var Elias Schönberg från Ösel som förde den med sig. Han tjänstgjorde under kriget som väderobservatör på Runö. När han fått klart för sig att familjen fått lämna Ösel med en tysk transport mot Sverige lämnade han själv Runö tillsammans med öns estniska fyrpersonal och var den ende i flyktbåten som var motorkunnig och dessutom kunde tala svenska. Han återförenades med sin familj på Lidingö, fick så småningom arbete vid uppbyggnaden av det nya cementfabrikssamhället Stora Vika innan familjen flyttade till Slite.

Hjälmen följde Elias Schönberg så länge han levde och har nu överlämnats av en son till Slite sjöfartsmuseum.

Tungdykarutrustningen utvecklades under 1800-talet. Bilden från Svenska Familjjournalen 1883 visar också fotogenlampa för undervattensbruk.